

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

De Alienatione rerum Ecclesiae. Cap. IV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

- bus, & alijs locis pijs pauperibus Feder. conf. 105. quem refert, & sequitur Syluest. in ver. Hospitala num. 16. Pizsec. ubi supra. contrariū tamen videtur colligi ex text. in cap. procurationes de censibus, ubi dicitur, quod quando Ecclesie visitate sunt pauperes, coniungi debent cum alijs, quæ vnam procurationem componant ita vt singula illam non soluant, sed coniunctim, vnde hanc sententiam tenet Ricc. in Prax. par. 4. ref. 153.
26. Limita 3. quando Episcopus per Diocesim discurret, vt Sacramentum Confirmationis tantum conferat, ita declarauit Sac. Cong. teste Barbof. de offi. & pot. Episc. p. 3. all. 73. num. 51. & seq. Ricc. in Prax. vt supra par. 4. ref. 156.
27. Obserua tamen, quod Confraternitates, oratoria, & alia Ecclesie visitate equorum vecturas aut ferraturas prestare, non tenentur Clem. 2. de Censib. nisi Visitator sit Prælatus à Papa delegatus, tunc enim ei debetur mercedes equorum, & viaticum, vt de loco ad locum commodè transire possit, vt dicunt DD. quos refert & sequitur Barbof. de offi. & pot. Episc. par. 3. d. all. 73. num. 57.

S. VIII.

An Episcopus possit compellere Confraternitates Laicorum, vt ad processiones accedant.

28 R Esp. quod non potest eas compellere, sed tantum inui-

tare, vt censuit Sac. Cong. Concl. prout refert Vulp. in Prax. Iudic. cap. 10. nu. 9. Ricc. in Prax. par. 3. ref. 146.

S V M M A R I V M.

- 1 Alienatio rerum Ecclesie utroque iure prohibetur.
- 2 Referuntur pœna contra Alienantes.
- 3 Quid veniat nomine pretiosorum mobilitum.
- 4 An pretiosa mobilia possint absq. assensu apostolico conuerti in fabricam Ecclesie.
- 5 An extrau. Ambitiose procedat in rebus donatis cum ea conditione, vt Ecclesia possit illis alienare.
- 6 Fratres S. Francisci de obseruantia possunt bona sibi relicta alienare sine solemnitate.
- 7 An extrau. Ambitiose procedat in alienatione patrimonij, ad cuius titulum quis fuit ordinatus.
- 8 An Clericus sine licentia Ordinarij possit patrimonium huiusmodi alienare, si tempore alienationis habeat congruam sustentationem.
- 9 Particula, donec, est restrictiua temporis, & suspendit facultatem ad tempus.
- 10 Si fiat instrumentum alienationis bonorum Ecclesie cum clausula constituti, incurruntur pœnæ d. extrau.
- 11 Limitatur, si pretium non fuit solutum, neque fuit de eo habitata fides.
- 12 Extrau. Ambitiose locum habet in bonis locorum piorum.
- 13 Quæ dicantur loca pia, & nu. 14.
- 15 An officiales, seu Administratores locorum

- locorum piorum possint facere com-
promissum .
- 16 An alienans particulas reliquia-
rum incurrat penas d. extrau.
- 17 Res alienata nullo restituto pre-
tium ad Ecclesiam reuertuntur .
- 18 Datur emptori contra malè alie-
nantem, & eius heredes actio ad
pretium, & interesse.
- 19 Declaratur, quando emptor est
bona fidei, secus si mala fidei.
- 20 Emptor recursum habet contra
Ecclesiam quatenus est effecta
locupletior .
- 21 Mala fidei emptor debet fructus
perceptos in pretium compensa-
re .
- 22 Rector ipse, qui malè alienauit,
potest alienationem tamquam nullam
reuocare, ac bona repetere .
- 23 Alienatio ecclesie damnosa potest
reuocari etiam si præcesserint solē-
nitates .
- 24 Alienatio est nulla volente Eccle-
sia, secus si Ecclesia velit stare
alienationi .
- 25 Idem dicitur in minore .
- 26 Impetrato assensu apostolico ca-
tera solemnitates iuris non sunt
necessariae .
- 27 Ecclesia potest pœnitere ante im-
petratum assensum Papæ, nō au-
tem post illum obtentum .
- 28 Per d. Extrau. non prohibetur
alienatio ex causa necessaria .
- 29 Bona Ecclesie non possunt alienari
pro debito, quod solui potest ex
fructibus .
- 30 An contrahens cum Ecclesia te-
neatur esse sollicitus de versione,
& num. 31. & 32.
- 33 Versio an ex confessione Prælati
probetur .
- 34 Alienatio facta pro extinguendo
censu dicitur facta causa utilita-
tis, non necessitatis .
- 35 An d. extrau. sit vsu recepta .
- 36 In dubio præsumitur vsu rece-
pta .
- 37 An Confessarius, & Iudex sequi
debeant in hoc consuetudinem
loci .
- 38 Doctoribus affirmantibus legem
esse receptam, alijs verò neganti-
bus, an possit quis tuta conscien-
tia negantium sententiam sequi .
- 39 Per lapsum 30. annorum præsu-
mitur beneplacitum apostolicum .
- 40 Hæc conclusio declaratur, & li-
mitatur .
- 41 Ultra lapsum temporis requiri-
tur obseruantia continuata per
spatium 30. annorum .
- 42 Non currit præscriptio à tempore
Rectoris malè alienantis, neq. post
illius mortem, nisi data scientia
Successoris .
- 43 Aduersus præscriptionem datur
Ecclesie restitutio .

C A P. IV.

De Alienatione rerum
Ecclesie .

S. I.

Quas pœnas incurrant alienantes
bona Ecclesia .

A LIENATIO rerū
Ecclesie utroque
iure Cæsareo vide-
licet, & Canonico
semper fuit prohi-
bita, et constat ex Liubemus 2. &
E in

in *Auth. hoc inus porrectum C. de Sacros. Eccles. & in lib. Decret. 12. q. 2. per tot. presertim in cap. sine exceptione, & in lib. Decretalium in tit. De reb. Eccl. aliena. vel non. precipue in cap. nulli, & in eod. tit. in 6. ut obseruat etiam Quaran. in ver. Alienatio rerum Ecclesie in principio. & hodie attenditur precipue constitutio Pauli II. qua incip. Ambitiose relata inter extran. commun. sub tit. de Reb. Eccl. non alien. vbi alienantes bona Ecclesie immobilia, vel mobilia pretiosa sine beneplacito sedis Apostolicae excommunicantur, ac priuantur eo ipso beneficijs, quoru bona alienarunt: illi etiam, qui res alienatas receperint, excommunicationi subiiciuntur, & contractus ipse nullus, & inualidus declaratur. Regulares vero vltra prefatas penas incurrunt etiam ipso facto priuationem vocis actiue, & passiue, ac perpetuam inhabilitatem ad illam in posteru obtinendam sublata etiam Generali, & Proceptori illam moderandi, aut relaxandi facultate ex decreto Sac. Congregationis iussu Urbani VIII. edito sub die 7. Septembris 1624. prout refert Bonacin. in tract. de Alienat. honor. Eccles. disp. 2. q. vn. pun. 1. num. 8.*

§. II.

Quid veniat nomine pretiosorum mobilium.

R Esp. quod veniunt vasa argentea, vestes pretiosae, quae diutius seruari possunt, Grex ouium armentum Bouum, praesepium

equorum Rico. in *Prax. for. Eccles. par. 1. ref. 58. Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 95. num. 39. item arbores fructiferae, & his similia. Nau. conf. 7. de Reb. Eccl. alien. vel non. Bonacin. loco cit. disp. 2. q. vn. pun. 2. nu. 8. Quare vendi quidem possunt Agni, Arietes, Hirci, Hedi, & Vituli, non tamen potest alienari totus Grex sine solemnitate Vulp. in *Prax. Iudic. cap. 6. n. 8. Dicit tamen Ricc. in Prax. ut supra par. 1. ref. 631. quod huiusmodi pretiosa mobilia absque assensu Apostolico possunt alienari, quando illorum pretium conuertitur in fabricam eiusdem Ecclesie.**

§. III.

An dispositio d. extran. Ambitiose procedat in rebus donatis, vel legatis alicui Ecclesie cum expressa conditione, ut illas Ecclesia possit ad libitum alienare.

R Esp. affirmatiue, quia haec conditio tamquam illicita reijcitur cap. tua nobis de Testamen. Vulp. in *Prax. iudic. cap. 6. num. 35. Barbof. d. par. 3. alleg. 95. numer. 70. quod intellige, quando donantur, vel legantur ecclesiae incapaci, secus si incapaci, quae non potest retinere in communi, quales sunt fratres Sancti Francisci de obseruantia, quia tunc possunt bona huiusmodi alienari sine solemnitate, & pretium in vtilitatem Ecclesie conuerti, etiamsi in tali legato facto incapaci caueatur quod*

quod non possint alienari *Quarant. in ver. Alienatio rerum ecclesie. nu. 32. & num. 41. vers. Sexto. Barbof. loco cit. num. 59. Ricc. in Prax. for. eccles. par. 1. ref. 64. Gabr. commun. conclus. lib. 6. tit. de Pia caus. concl. 2. nu. 14.*

§ IV.

An dispositio dicta extrau. procedat in alienatione patrimonij, ad cuius titulum quis fuit ordinatus.

7 *R* Esp. negatiuè, quia in hoc Concilium Tridentinum. *sess. 21. de ref. cap. 2. requirit tantum licentiam Episcopi Paris. de Resign. Benefic. lib. 2. q. 6. num. 1. & 35. Nau. cons. 14. nu. 2. de Tempor. ordin. & in Man. cap. 22. num. 18. vers. tertio, quos refert, & sequitur Ricc. in Prax. for. Eccles. p. 1. ref. 82. ubi etiam dicit, quod si Clericus tempore alienationis habeat congruam sustentationem, tunc absque licentia Ordinarij poterit bona, ad quorum titulum ordinatus fuit, alienare, & hanc sententiam tenent etiam *Garc. Cenal. & alij apud Bonacin. de Sacram. disp. 8. q. vn. pun. 5. num. 41. quia illa particula, donec aliunde habeant vnde viuere possint, apposta in Concilio loc. cit. est restrictiua temporis, & suspendit facultatem ad tempus l. legatum ff. de Ann. leg.**

§ V.

An incurrantur pœne d. Extrau. si fiat instrumentum alienationis bonorum Ecclesie cum clausula constituti.

10 *R* Esp. affirmatiuè, quia per clausulam constituti regulariter transfertur omnis possessio, tam naturalis, quam ciuilis *Ror. coram Card. Caualer. dec. 128. n. 6.*
11 *verum si pretium non fuit solutum, neque fuit habita de eo fides, non incurrantur eo casu supradictæ pœne, quia tunc neque dominium, neque possessio aliqua per clausulam constituti transfertur S. vendita Instit. de Rer. diuis. Vulp. in Prax. Iudic. cap. 6. nu. 11.*

§ VI.

An dispositio d. extrauag. locum habeat in bonis Hospitalium, & Confraternitatum.

12 *R* Respondet *Vulp. in Prax. Iudic. cap. 6. num. 25. & alij plures, quos refert, & sequitur Gabr. commun. conclus. lib. 6. tit. de Pia causa conclus. 2. num. 9. quod si confraternitates, & Hospitalia sint loca pia, requiritur solemnitas, quæ requiritur in alienatione rerum Ecclesie, dicuntur autem loca pia, si sunt erecta auctoritate Episcopi, vel si bona eorum sint destinata in alimoniam pauperum, aut si ibi adsit campana, & publicè celebrentur diuina, vel si in illis ser-*

uara sit hospitalitas per tempus
immemorable latè Gabr. loco
cit. concl. 1. num. 22. & d. concl. 2.
numer. 5. & 6.

- 14 Obserua tamen, quod quando
in dictis Confraternitatibus exer-
centur opera charitatis, & pieta-
tis, & exercitia spiritualia, sem-
per dicuntur loca pia, etiamsi e-
recte nõ fuerint auctoritate Epis-
copi, & ideo earum bona aliena-
ri non possunt sine assensu apo-
stolico, ut dicunt DD. quos refert,
& sequitur Diana p. 4. tr. 1. ref. 37.
15 Unde nec possunt Administratores
facere compromissum de bonis
huiusmodi locorum, quia com-
promissum est species alienatio-
nis Antonin. var. resol. lib. 2. ref. 2.
num. 4. Quarant. in ver. Alienatio
rer. eccles. nu. 20. dicit tamen Ferr.
qq. mor. par. 2. q. 55. quod cum li-
centia Episcopi, coram quo con-
stare debet de utilitate ecclesie,
possunt officiales facere compro-
missum, exemplo Tutoris, vel Cu-
ratoris, qui licet ex se non possit
facere compromissum, de rebus
pupilli, & minoris, compromitte-
re tamen potest cum solemnitate,
& licentia Iudicis, ut dicunt Do-
ctores apud Gratian. discept. 586.
num. 52. Sed hoc procedere po-
test, si compromissum fiat de re-
bus, quas Episcopi auctoritate
ordinaria alienare possunt iuxta
cap. Terrulas 12. q. 2.

S. VII.

An Prælati, aut Rector Ecclē-
sie alienans particulas Reli-
quiarum insignium, aut
in muro clausuram in-
currat in excom-
municationem
d. extrau.

- 16 **R** Esp. quod licet huiusmodi
Reliquia alienari non pos-
sint sine consensu Sedis Apostoli-
cæ iuxta stilum Curie Romanæ,
quia sunt res valde pretiosæ, quæ
seruando seruari possunt, illas
tamen alienans non incurreret ex-
communicationem d. extrauag.
quia ibi sermo videtur esse de bo-
nis temporalibus pretio æstima-
bilibus, ut d. Bonacm. d. tract. de
Alien. bon. Ecclē. quest. vn. punct.
2. num. 31. quicquid in contrarium
dicat Barbof. de offic. & pot. Episc.
par. 3. all. 95. num. 39. Ricc. in Prax.
for. Ecclē. par. 1. ref. 60.

S. VIII.

An Ecclesia repetens bona malè
alienata teneatur restituere
pretium.

- 17 **R** Esp. quod res alienate nullo
restituto pretio regulariter re-
uertuntur ad Ecclesiam c. 1. de Sobism.
d. extrau. Ambitiosè in fin. S. quis
igitur in Auth. de non alienan. c. 5.
Ecclesie verò competit interdictum
vnde. vi quoad res alienatas Ricc.
in collect. decif. 2164. par. 6.
18 Datur tamen emptori contra
male

malè alienantem, & eius hæredes actio non solum ad pretium, sed etiam ad interesse §. 1. in fin. in Auth. de alien. & emphiteusi Abb. in d. cap. 1. in fin. Leo in T. bes. for. eccl. par. 1. cap. 15. nu. 64. Ricc. in collect. decis. 3054. & in Prax. for. eccl. par. 1. ref. 17. & par. 3. ref. 559.

29 quod procedit, quando emptor est bonæ fidei, quia si esset malæ fidei, non potest agere ad interesse contra Prælatum malè alienantem, sed tantum ad pretium iuxta l. fin. §. emptor, ubi glos. et DD. C. commun. de leg.

Hæc tamen intellige, quando pretium versum non fuit in utilitatem Ecclesiæ, secus si constiterit pecunias in utilitatem Ecclesiæ fuisse erogatas, quia tunc emptor 20 recursum habebit cõtra Ecclesiã quatenus esset effecta locupletior d. §. 1. in fin. in Auth. de Alien. & emphiteusi Marc. decis. 1076. & alij quos refert & sequitur Ricc. in collect. dec. 2164. par. 6. verum malæ fidei emptor cum fructus suos non fecerit, debet illos in pretium compensare ut dic. Ricc. in Prax. par. 3. ref. 559.

§. IX.

21 An Rector ipse, qui malè, vel sine solemnitate alienauit, possit alienationem tãquam nullam reuocare, ac bona re-
petere.

22 R Esp. affirmatiuè etiam non obstante iuramèto franc. Marc. decis. 43. & 1075. Magon. decis. 61. Grammat. dec. 79. & alij apud Ricc.

in prax. for. Eccles. par. 1. ref. 118. & in collect. dec. 2164. par. 6. quod procedit etiam si præcesserint solemnitates requisitæ, quia si alienatio huiusmodi esset damnosa Ecclesiæ, poterit ab eodem Rectore reuocari, ac rescindi per beneficium restitutionis Grammat. d. decis. 79. Ricc. in collect. decis. 46. par. 1. Guid. Pap. dec. 159. & ibi Add.

24 Notandum tamè est, quod alienatio rerum Ecclesiæ est nulla volente ecclesia, secus si ecclesia vel let stare alienationi, quia huiusmodi solemnitates in fauorem ecclesiæ sunt introductæ, & ideo hæc nullitas non potest ab alio allegari Cachéran. dec. 94. n. 25. Chartard. dec. 46. Put. dec. 310. li. 1. & dec. 365. n. 5. lib. 2. apud Ricc. in Collect. decis. 3054. parte 7. & in Prax. parte 1. resolutione 7. sicut etiam dicitur de minore prohibito vendere 25 sine certa solemnitate, si velit auctum valere Rot. dec. 262. nu. 7. & seq. par. 3. Diuer.

§. X.

An impetrato assensu apostolico sint adhuc necessariae aliæ solemnitates à iure requisitæ.

26 R Esp. negatiuè, quia Papa est Dominus, & dispensator omnium bonorum ecclesiarum, & ad eius libitum potest disponere. Ruin. conf. 157. n. 4. & 11. Dec. conf. 142. num. 5. quos refert, & sequitur Vulp. in Prax. iudic. cap. 6. n. 9.

Sed obserua, quod licet detur locus pœnitentiæ in alienatione rei ecclesiæ cum reseruatione bene-

neplaciti apostolici ante illius im-
 27 obtentum ecclesia nō potest por-
 nitere, etiam antequam aliena-
 tio confirmetur *Ricc. in collect. de-
 cis. 706. & dec. 3054.*

§. XI.

*An per d. extrauag. prohibeatur
 alienatio ex causa necessaria.*

28 **R**esp. negativè, & ideò quando
 ecclesia est grauata per fidei
 commissum, potest restituere ab-
 sique solemnitate *Quarant. in ver.
 alienatio nu. 45. limit. 16. Barbos. de
 offic. & pot. Episc. par. 3. all. 95. n. 61.*
 ita etiam si ex bonis mobilibus
 persolui non possit debitum ab
 ecclesia legitimè contractum, fie-
 ri potest exequutio, & subhastia-
 tio auctoritate Iudicis ecclesiasti-
 ci super bonis stabilibus ecclesiæ
*Lalienati ones ff. famul. ercise. Qua-
 rant. loco cit. n. 36. vbi etiam dicit,*
 quod in tali casu pro paruo debi-
 to non est distrahenda res magna
 29 & si adsunt fructus pro satisfac-
 tione, non possunt alienari bo-
 na ecclesiæ, quia licet Prælatus
 possit fructus ecclesiæ pro se re-
 tinere, hoc procedit, quando non
 subest necessitas alienandi *cap. hoc
 ius porreētum 10. q. 2. glos. in cap. 1.
 ver. defensore de Reb. eccles. non
 alien. in 6. Sylu. in ver. alienatio n.
 2. Genuens. in Prax. Archiep. c. 89.
 n. 4.* Vnde alienandi rem ecclesiæ
 necessitas non dicitur, vbi ex fru-
 ctibus ecclesiæ absque alienatio-
 ne necessitatibus potest prouide-
 ri *Rot. in Bononien. S. Appollinaris*

24. Martij, & 20. Junij 1586. co-
 ram Orano.

30 Notandum est etiam, quod si
 fiat alienatio ex causa necessaria,
 contrahens cum ecclesia tenetur
 esse sollicitus de versione, secus
 quando ex voluntaria *Rot. decis. 8.
 n. 10. & 11. decis. 29. n. 1. & dec. 287.
 n. 4. & seq. & dec. 681. nu. 5. par. 1. in
 Recent. ut refert Beiramin. ad Gre-
 gor. dec. 511. n. 33.* debet similiter
 probari pecuniam fuisse versam.
 31 in utilitatem ecclesiæ in mutuo
*d. 9. 1. in fin. in Auth. de alienat. &
 emphiteus. Greg. d. decis. 511. n. 12. &*
 32 in venditione facta pro soluen-
 dis debitis ecclesiæ *Add. ad Qua-
 rant. in ver. alienatio n. 36. littera h.
 Ricc. in collect. decis. 2336. par. 6. &
 dec. 3054. par. 7. & in Prax. for. ec-
 cles. par. 1. ref. 2. & 3. vbi etiam di-*
 33 cit, quod versio probatur ex cō-
 fessione Prælati concurrentibus
 alijs adminiculis, & coniecturis.
 34 alienatio verò facta pro extin-
 guendo censu dicitur facta causa
 utilitatis, non autem necessitatis,
*ut decisum refert idem Ricc. in col-
 lect. dec. 3054. par. 7.*

§. XII.

*An d. extrau. Pauli I I. sit vsu
 recepta.*

35 **A**lij asserunt d. extrau. in ali-
 quibus locis nullatenus esse
 receptam ita *Sylu. in ver. excomm.
 7. n. 83. Vulp. in Prax. Iudic. cap. 6.
 n. 20. vbi alios refert;* alij verò di-
 cunt in multis locis d. extrauagan-
 tem esse receptam quoad disposi-
 tionem principalem, & nullitate
 con-

contractus, non tamen quoad pœnam extrinsecam maximè priuationis beneficiorum *Nau. in man. cap. 27. nu. 150. Ricc. in Prax. for. eccles. par. 1. resolut. 118. & alij apud Garc. de benef. par. 2. capitulo. 1. num. 87. Quarant. in ver. alienatio numero 84.*

Alij verò aiunt, illam esse ubique receptā itā *Redoan. de Reb. eccles. q. 58. n. 25. Borgnin. dec. 43. à nu. 71. Mastrill. dec. 77. n. 8. Borrell. in sum. decis. par. 1. tit. 15. n. 51. & tit. 16. nu. 24. & seq. Garc. de Benef. par. 2. c. 1. n. 41. & 42. & alij plures, quos refert, & sequitur Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 95. n. 49. ubi etiā dicit, itā in terminis fuisse resolutū in Rot. Rom. in vna Brixien. locutionis 5. Decembris 1594. coram Pagnā, impressa apud Farinac. decis. 30. n. 5. par. 1. Recent.*

³⁶ In dubio autē præsumitur vsu recepta, cum sit inserta in corpore iuris *Benintend. dec. 13. n. 9. Rot. decis. 262. n. 6. par. 3. Diuers. Ricc. in collect. decis. 1673. par. 5. & in Prax. for. eccles. par. 1. res. 91. ubi alias Rotæ decisiones refert, & idē non vsus debet probari Benintend. loco cit. idem Ricc. in collect. decis. 3054. par. 7.*

³⁷ Sed quæres, an confessarius, & Iudex in hoc sequi debeāt consuetudinem loci? affirmatiuè respondet *Nau. in man. c. 27. nu. 149. ubi citat Caiet. addit Azor. par. 1. lib. 2. cap. 19. q. 12. quem refert, & seq. Diana. par. 1. tract. 10. resol. 3.* quod si inter autores sint probabiles sententiæ, quibusdam affirmantibus, legem esse receptam alijs contra negantibus, potest

quis tuta conscientia sententiæ negantium adherere.

§. XLII.

An in factō antiquo præsumatur solemnitas.

³⁹ Communis est opinio, quod per lapsum 30 annorum præsumitur interuenisse beneplacitū apostolicum, ut dicunt Doctores quos refert. & sequitur Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 95. n. 72. hoc tamen procedit, quando in instrumento nihil dicitur de solemnitate *Ricc. in Prax. for. eccles. par. 3. res. 561. ubi alios refert: secus si ex instrumento constaret, solemnitatem fuisse defectiuam, & minus legitimam, vel si in contractu reseruetur beneplacitum Papæ per clausulam, si, & quatenus beneplacitum, & consensus sedis apostolicæ interueniat, vel si mota fuerit lis super re alienata intra dictum spatium 30. annorum, tūc enim verè, & non præsumptiuè de assensu sedis apostolicæ constare debet iuxta communem DD. sententiam Quarant. in ver. alienatio rerum ecclesie n. 46. Ricc. loco cit. & in collect. dec. 3054. par. 7.* Quare vltra lapsum tēporis requiritur obseruantia continuata per totum spatium 30. annorum, de qua constare debet certitudinaliter, non autē præsumptiuè, ut decisum refert *Ricc. in collect. dec. 3125. par. 7.* neque curreret præscriptio à tēpore Prælati, seu Rectoris malè alienātis, neque post illius mortē, nisi data scientia successoris, quāuis currat viuēte Rectore, qui bene

- ne, & cum solemnitatibus alienavit *Guid. Pap. dec. 150. Quarāt. loco cit. Ricc. in collect. decis. 3054 par. 7. & in Prax. for. eccles. par. 1. ref. 23.*
- 43 sed aduersus præscriptionem datur nihilominus ecclesiæ restitutio *Ricc. d. ref. 32. & in collect. decis. 2334 par. 6.*
- S V M M A R I V M.
- 1 An locatio facta ultra triennium vitietur in totum & n. 2. & 3.
- 4 Non valet locatio ultra triennium cum clausula, quod tot sint locationes, quot triennia, neque pactum, ut transacto triennio renouetur.
- 5 Potest Prælati locacionem factã contra formam d. extrau. reuocare.
- 6 Si res ecclesiæ non fructificat nisi tertio quolibet anno, potest in nouem annos locari.
- 7 Ecclesia potest stare contractui inualido etiam inuito eo, cum quo contractum est.
- 8 An contractus utilis ecclesiæ sit validus, si fiat sine solemnitate.
- 9 Quando dicatur contractus utilis ecclesiæ.
- 10 Conductor tenetur ad pensionem etiam si locatio facta fuerit ultra triennium.
- 11 An seruanda sit consuetudo locandi res ecclesiæ ultra triennium.
- 12 In quo casu emphyteuta excusetur a deuolutione.
- 13 An triennium huiusmodi possit ab Episcopo limitari ad unum, vel duos annos.
- 14 An primus conductor præferatur secundo finita locacione.
- 15 Ecclesia si velit pro se retinere, non tenetur renouare locacionem.
- 16 Ecclesia non potest cogi ad renouandam proximioribus agnatis rem emphyteoticam deuolutam ob lineam finitam, si velit pro se retinere.
- 17 Limitatur stante cõsuetudine immemorabili renouandi.
- 18 Agnati admittuntur ad renouacionem, si ecclesia vellet extraneos inuestire.
- 19 Extraneo de ipsa emphyteusi inuestito Agnati non admittuntur amplius ad renouacionem.
- 20 Idem dicitur si intra annum non petierint talem renouacionem.
- 21 Primus conductor non præfertur, si promisi relinquere domum vacuam, liberam, & expeditam finita locacione.
- 22 nihil tam conuenit equitati, quam ut pacta seruentur.
- 23 An una Ecclesia possit rem communem locare inuita altera Ecclesia.
- 24 An Curatus alteri Curato possit commune prædium ad vitam locare.

C A P. V.

De Locatione rerum Ecclesiæ.

RES casus excipiuntur in d. extrau. Ambitiosæ, videlicet locatio ad triennium, concessio emphyteusis in casibus à iure permisis, & alienatio bonorum, quæ seruando seruari non possunt, hic igitur agitur de Locatione.